

ler eloverløbsreglerne, efter hvad der er mest fordelagtigt i en given situation.

For decentrale kraft-varme-værker kan værkerne vælge mellem to opgørelseprocedurer, hvoraf den ene sikrer, at de aldrig betaler mere end de nævnte 18 øre pr. kWh. Derfor foreslås ændringen alene for de centrale kraft-varme-værker.

Det foreslås, at hvis det centrale kraft-varmeværk vil anvende reglerne, der giver en afgift på 18 øre/kWh, skal værket mindst gøre det for et døgn ad gangen. Ellers vil værket kunne spekulere i tidsforskydninger mellem forbrug af brændsel og produktion af el og varme.

Det foreslås også, at et centralt kraft-varmeværk, der ønsker at betale de nævnte 18 øre pr. kWh, forud herfor skal opnå told- og skattemyndighedernes godkendelse af en nærmere procedure for målinger m.v. Denne procedure skal sikre, at målingerne omkring døgnskifter kan dokumenteres, samt at der ved opgørelsen af varmeleverancer og varmeproduktion tages hensyn til ændringer i beholdningen af varme i en eventuel akkumuleringstank, og ligeledes, at der tages hensyn til ændringer i såkaldte mellemlagre af brændsel.

I de døgn, hvor 18 øre pr. kWh afgiften anvendes, beregnes afgiften således efter den faktisk producerede varmemængde, og ved opgørelsen af afgiften for de andre døgn i afgiftsperioden sker der fradrag for den faktisk anvendte brændselsmængde i de døgn, hvor 18 øre/kWh-regler anvendes, eksklusiv eventuel nettostigning i mellemlagre af brændsel.

Mellemlagre af brændsel omfatter brændsel, der ikke fuldstændig er forbrugt, efter at brændslet er vejjet.

Ved forslaget vil der i enkelte tilfælde være centrale værker, der får en mindre lettelse ved uændret adfærd ved fortsat kraft-varme-produktion. Det vil give et vist provenutab og alt andet lige en lidt mindre miljøeffekt. Man undgår imidlertid, at kraft-varme-produktionen ophører, selv om det strengt taget kan betale sig. Modsat vil hovedparten af de centrale værker have lettere ved at reducere elproduktionen, når det ikke er lønsomt. Det vil give anledning til en provenuegevinst, og at miljøvirkningerne af forslaget øges.

Netto vil ændringsforslagene ikke medføre større provenutab eller mindre miljøgevinst eller mindre gevinst for værkerne end anført i bemærkningerne til lovforslaget, men nettoeffekten er så beskeden, at der ikke er grundlag for at ændre de oprindelige provenuoverslag eller vurderinger af miljøvirkningerne.

De centrale kraft-varme-værker vil dog ved ændringsforslagene opnå en gevinst på skønsmæssigt 5-10 mio. kr. i forhold til det oprindelige lovforslag, fordi ændringsforslagene ligestiller bypass med anden varmeproduktion. Herved reduceres værkernes udgifter til ombygninger.

Til nr. 5

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 7

El, der fremstilles på mindre solcelleanlæg med en maksimal effekt på 6 kW, som er tilsluttet en elinstallation i ikkeerhvervsmæssigt benyttet bebyggelse, er fritaget for elafgift. Ordningen er indført for at fremme udbredelsen og anvendelsen af disse anlæg. Afgiftsfritagelsen er trådt i kraft den 1. januar 1999 og havde gyldighed til den 31. december 2002. I 2002 blev ordningen forlænget og har gyldighed til den 31. december 2006.

Det foreslås, at tidsbegrænsningen ophæves. Dermed gøres ordningen permanent.

Til nr. 8

Det foreslås, at bestemmelserne vedrørende afgiftslempelser for el til fremstilling af fjernvarme gælder i en forsøgsperiode på 4 år. Det drejer sig både om elafgift og om CO₂-afgift af el.

Samtidig vil el til fremstilling af fjernvarme blive friholdt for PSO-pristillæg i samme forsøgsperiode.

Forsøgsperioden begynder, når nedsættelserne er trådt i kraft efter Europa-Kommissionens godkendelse med hensyn til statsstøtteregeleer.

På baggrund af erfaringerne indleder parterne senest 3 år efter, at nedsættelsen af afgiften på el til fremstilling af fjernvarme og friholdelse af PSO-pristillæg for el til fremstilling af fjernvarme er trådt i kraft, forhandlinger om en eventuel videreførelse af disse nedsættelser. En videreførelse kræver enighed blandt parterne.